

Αναστάσης Μαδαμόπουλος

Της Αριάδνης του Χιτώνες και Ζωστήρες

Β

Η Αριάδνη του Θανάτου, (< Αριάγνη = αγία), κόρη του Μίνωα και της Παισιφάης, προελληνική θεά της βλάστησης όπως και η (Ωραία) Ελένη, αναγεννάται εξακολουθητικά ως γυναικεία πρωτογένεια, μολοντί στην πορεία των αιώνων υποκαθίσταται από τις ολύμπιες Αρτέμιδα και Αφροδίτη που εμφανίζονται στον μύθο της. Ο προσφιλής ετούτος και διαδεδομένος μύθος, που έχει ως αφετηρία του την αληθινή απελευθέρωση της Αθήνας από την ηγεμονία της Κρήτης κατά τους προϊστορικούς χρόνους (περ. 1200 π.Χ.), απαθανατισμένος σε αττικά ερυθρόμορφα και μελανόμορφα αγγεία, σε ρωμαϊκές σαρκοφάγους, σε οροφωγραφίες του Carracci στο Palazzo Farneze και σε πίνακες της Angelica Kauffman και του Τισιανού, συνδέεται επίσης άρρηκτα με εκείνους του Θησέα, του Μινώταυρου και του θεού Διόνυσου, ενώ περιλαμβάνει σφοδρό ανίερο έρωτα και δυο αρπαγές, γάμο γονιμικό αλλά και θάνατο της ίδιας της Αριάδνης και του αγέννητου παιδιού της.

Όπως και η προδομένη από τον Ιάσονα ανιψιά της μητέρας της, Μήδεια, η Αριάδνη, η πρώτη υφάντρα που γνωρίζουμε, ερωτεύτηκε με τη σειρά της ξένο βέβηλο. Παραβαίνοντας την πατρική βούληση, βοήθησε τον νεαρό Αθηναίο Θησέα να φονεύσει τον τερατόμορφο ετεροθαλή αδελφό της Μινώταυρο, δίνοντάς του τον μίτο του Δαιδάλου προκειμένου να εισχωρήσει στο άδυτο του Λαβυρίνθου και ύστερα να επιστρέψει με ασφάλεια στην έξοδο, καθώς εκείνη εξακολουθούσε να κρατά την άλλη άκρη του. Στον πρώτο σταθμό του ταξιδιού του γυρισμού, τη Νάξο, η Αριάδνη εγκαταλείμμενη από τον Θησέα όπως είχαν ορίσει οι θεοί, συνάντησε τον Διόνυσο που με τη συνοδεία του τη σήκωσε σε άρμα ζεμένο πάνθηρες, για να την οδηγήσει θριαμβικά στον Όλυμπο, φορώντας της χρυσό άνθινο στεφάνι, έργο του Ηφαίστου. Σύμφωνα με την παραλλαγή αυτή του μύθου, η θνητή Αριάδνη έγινε σύζυγος αθάνατη θεού.

Μικρά Ασία

Πυργί Χίου

Τήνος
Γιαννούλης Χαλεπάς

Σύμη

Κρήτη

Αθήνα

Άλλη παράδοση ωστόσο, θέλει την Αριάδνη να φονεύεται από την Άρτεμη στη Νάξο, με εντολή του Διόνυσου. Ή να πεθαίνει στο νησί της Κύπρου, ετοιμόγεννη. Τον τάφο της Αριάδνης έδειχναν σε διαφορετικές ελληνικές πόλεις όπως στο Άργος, όπου υπήρχε ναός του Κρήσιου Διονύσου και της Αφροδίτης, ξάνο της οποίας είχε χαρίσει η Αριάδνη στον Θησέα που με τη σειρά του το αφιέρωσε στη Δήλο. Λέγεται ακόμη, ότι στον ναό του Διόνυσου στο Άργος, βρέθηκε λάρνακα ιερή με στάχτη της Αριάδνης.

Η Αριάδνη της Ανάστασης -και του Αναστάση μου-, αποτελεί μια νέα σπαρταριστή ανάγνωση, επαν-εγγραφή και απτική μέσω της ύφανσής της ερμηνευτική του προ-ολύμπιου μύθου. Φιλοπεριέργη και φιλοθέαμη, φιλότεχνη και φιλοτάξιδη, η Αριάδνη εγκαταλείπει δίχως σκέψη τον κύκλιο εκστατικό χορό της στο γενέθλιο χοροστάσι του Δαιδάλου και το πατρικό παλάτι της Κνωσού, για να υφανο-φτερουγίσει ελεύθερη και αδέσμευτη στο εξής, στα πέρατα του νόστου. Για να εισχωρήσει στην καρδιά των απαγορευμένων, των δυσπρόσιτων, των κλειδωμένων γνώσεων. Για να χαράξει νέες πόλεις, σχέσεις, σχέδια, γέφυρες, βουνά, ποτάμια, μονοπάτια, ανθίβολα σε εδάφη άσπιλα. Για να τρυγήσει τη σιωπή. Για να εγγράψει τη γραφή. Για να συλλέξει υφάνσεις έως εσχάτων. Για να ερωτευτεί ξανά από την αρχή χωρίς να παντρευτεί. Χωρίς να ανήκει. Χωρίς να ανήκει καν στον Αναστάση -της, που την ακολουθεί εξακολουθητικά, υφαίνοντας ετούτο το ταξίδι.

Ο μύθος-μίτος της, - μίτος, λέξη ανερμήνευτη αγνώστου ετύμου, που σημαίνει το ο,τιδήποτε οδηγεί στη λύση δύσκολου προβλήματος, είναι αυτός που τη βοηθά να φύγει όλο και μακρύτερα, καθώς περιπλανώμενη στη διαχρονία σαν το αρχετυπικό alter ego της, βαδίζει από την εφηβεία προς την ενηλικίωση, από το εγνωσμένο στο

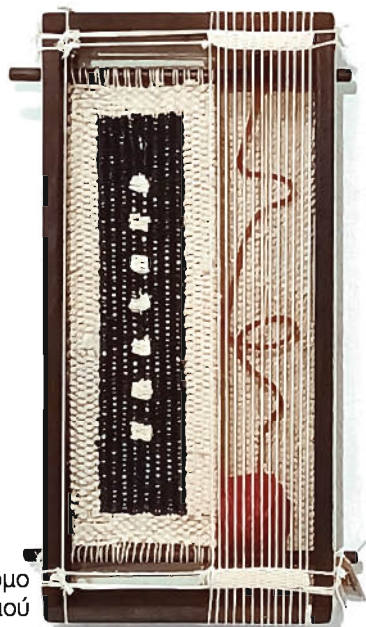
Αίγυπτος

Υποσαχάριος
Αφρική

Άνδρες Υφαντές

Στο δρόμο
του μεταξιού

Άνδεις

άγνωστο και από το κοινότυπο δέjà νυ στο παγκόσμιο χάος της Ομορφιάς, καθώς κι ο ίδιος ολοένα ξετυλίγεται. Και είναι ταξίδι αυτό της Αριάδνης που υφαίνει κι όλο υφαίνει, φανερώνοντας ηπείρους, επεισόδια, αιώνες, καύκαλα εμπειριών και κενοτάφια εικόνων ως να φτάσει στο σκληρό κουκούτσι της σοφίας του κόσμου, ταξίδι κατά πάσα πιθανότητα χωρίς επιστροφή.

Στο αναστάσιμο ετούτο σύμπαν-νήμα που ονειρεύτηκε και τέλεσε με άχθος συγκινητικό, πανσπερμικό, πληθωρικό και χειροποίητο ο Αναστάσης Μαδαμόπουλος, ο λόγος συναντά το χέρι και η λογοτεχνική πλοκή γίνεται πλέξη, πράξη και ύφανση μεταφορική και κυριολεκτική. Από τη Χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου ως τις Άνδεις, από την Ήπειρο ως την Αίγυπτο κι από την Κύπρο ως το Πυργί, καθώς ο Klee εν δόξα προχωρά σε εκμάθηση των χθόνιων συμβόλων των σαρακατσάνων και ο εκ Σύμης Κώστας Φαρμακίδης υποδέχεται τον Θεσσαλό Κίτσο Μακρή, η ιστορία του κόσμου τρέπεται ποιητική αδεΐα σε παλίμψηστη ιστορία της τέχνης και η συλλογική ιστορία της τέχνης μετατρέπεται σε ημερολόγιο του ενός. Κι όλες ετούτες οι ακραίες συνευρέσεις και υποθέσεις, ξαναβρίσκουν την αλήθεια τους μπροστά στην υφαντή κλεψύδρα της μυθολογίας, της λογοτεχνίας και της τέχνης που ολοένα ανασαλεύει, ρέει και μεταμορφώνεται, ξαναβαφτίζοντας σε αθάνατο συμπαντικό νερό τον κοινώνό της.

Ίρις Κρητικού

Αρχαιολόγος & Ιστορικός της Τέχνης
Επιμελήτρια της έκθεσης

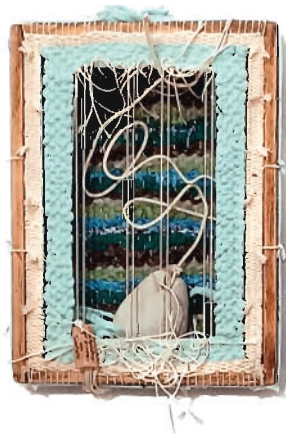
Βιολέτα Πάρα

Ευρώπη ταπισερί

Διαδικτυακός
αργαλειός

Ανασάσης Μαδαμόπουλος

Φιλολόγος, συγγραφέας, εικαστικός
www.madamopoulos.gr

Με ποικίλη φιλολογική, συγγραφική και καλλιτεχνική δράση σε Αθήνα και Σύμη.

Εικαστικό έργο

1991: Ζωγραφική και κόσμημα στην γκαλερί «Άνεμος», Κηφισιά.

2000: «Χρονολόγιο», ζωγραφική και υφαντές κατασκευές στο πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Ηρακλείου Αττικής.

2004: «Αφηγήσεις εν χώρω», ζωγραφική και κατασκευές στη γκαλερί Κόντη, Φιλοθέη.

2005: «Παραλλαγές του μαύρου σε φόντο λευκό» Εγκατάσταση στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Ηρακλείου Αττικής.

2006: «Ξύλου μεταμορφώσεις» Εγκατάσταση στο Χαράνι, καρνάγιο της Σύμης.

2006: «Νόστος και ναυάγιο» Εγκατάσταση στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Ηρακλείου Αττικής.

2009: «Στις μαύρες πάνω πέτρες της φυγής», ζωγραφική και εγκατάσταση στο βιβλιοκαφέ Έναστρον.

2014: «Της Σύμης νυχτέρια και διημερεύσεις», υφαντές κατασκευές. Πολυχώρος Μύρτιλλο και Πνευματικό Κέντρο Δήμου Σύμης το 2015.

Συμμετείχε επίσης σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα και τη Σύμη. Τελευταία στις εκθέσεις Μεσοχώρι, Κυπαρίσσι και Κουκλόσπιτο σε επιμέλεια Ίριδας Κρητικού.

Εικονογράφησε τα βιβλία του Χρονολόγιο 2000, Στις μαύρες πάνω πέτρες της φυγής 2009, Καμπανελλόπετρα 2017, Λεπιδόπτερα 2019, Μαλάκια και εχινόδερμα 2022 και το βιβλίο της Ιφιγένειας Σιαφάκα Γράμματα στον Άη Βασίλη και Σαν Νικολά 2022.

Φωτογραφίες των υφαντών κατασκευών του εικονογράφουν το νέο του βιβλίο «Της Αριάδνης του χιτώνες και ζωστήρες».

Β

Βρυσάκι / Βρυσακίου 17. Πλάκα